

N. Jensen: Jeg vil ikke være istand til at kunne stemme for denne Sags videre Fremme, og jeg skal tillade mig i Korthed at anføre mine Grunde derfor. Den Mand, der omhandles i dette Lovforslag, har, som det hedder i Motiverne, været „sat under Tiltale for uredeligt og misligt Forhold“, og han er efter en Undersøgelse dømt til en Bøde af 100 Rd. Under Sagens Gang er det oplyst, at han „i længere Tid havde brugt af Anstaltens Gas til sin private Huusholdning“, men det hedder fremdeles i Motiverne, at „der ikke fandtes tilstrækkelig Grund til at antage, at han herved havde tilfigtet at tilvende sig nogen ulovlig Fordeel.“ Det er imidlertid endvidere oplyst, „at han forsættelig og tildeels af Hensyn til egen Interesse havde overtraadt de ham paahvilende Pligter, idet han i et Tidsrum af c. 1½ Aar maanedlig af Anstaltens Kasse havde udbetalt det fulde Beløb af de samme fra Gasværket tilfikkede Regninger, samt, uden at gjøre nogen Antegnelse om, at en Deel af Regningernes Beløb eventuelt kunde blive at tilsvare af ham, ført Anstalten Regningernes fulde Beløb tilfasi som Udgift, og ladet disse Regninger tjene til Legitimation for Regnskabs Rigtighed.“ Det forekommer mig, at disse Oplysninger ikke have givet den allerfjærreste Grund til at antage, at det skulde have været hans alvorlige Hensigt at erstatte Anstalten den Gas, han paa den Maade havde forbrugt i sin private Huusholdning, og han er ogsaa for dette Forhold, som det hedder i Motiverne, „anseet skyldig til Straf efter Lovgivningens Analogi.“ Endvidere har der været rettet den Sigelse imod ham, „til eget Brug at have benyttet Anstaltens Brænde- og Tørvebeholdning.“ Det hedder herom i Motiverne, som et Udbrag af den Dom, der er falden i Sagen, at i den Anledning „blev der vel ikke ved Dommen tilfagt ham den bestemte Hensigt at besvige Anstalten ved at undbrage sig for at erlægge fuldstændig Erstatning for det ham forbrugte Brændsel“, men det oplyses tillige, at han ikke har gjort nogetfomhelst Skridt for, at der kunde holdes Kontrol med det Brændsel, han saaledes forbrugte, og der er altsaa ikke Noget, som tyder hen paa, at det var hans Hensigt i Tidens Løb at erstatte Anstalten dette Brændsel.

Fra Undersøggelsens Side har man taget disse to Punkter paa denne Maade, og saaledes har man handlet overfor denne Mand, men det vilde vistnok i allerhøjeste Grad vække Alles Forundring, om man, naar en Mand var anklaget for simpelt Thyveri, i Dommen hørte en saadan Motivering som her; thi naar en simpel Mand stjæler, er Dommeren ikke i Tvivl om, at det er hans Hensigt at besvige vedkommende Eiermand for det, han har taget fra ham, og ingen Dommer vil finde paa at sige, at det dog muligvis har været hans Hensigt at erstatte vedkommende Besidder, hvad han har fravendt ham; men her hedder det: „at man ikke har turdet tillægge ham den bestemte Hensigt at besvige Anstalten“ ved disse af ham forøvede Misligheder. Imidlertid blev han dog ogsaa med Hensyn til dette Brændsel erklæret skyldig i misligt Forhold. Endelig er han anseet for skyldig i den Forseelse, at han ved at gjøre et Indkjøb i Randers til Anstalten ikke har udbetalt det fulde Beløb, hvorpaa de af ham afleverede Regnskaber Løb, men ladet sig afforte 2 pCt. som Vederlag for kontant Betaling, hvilket han ikke har anført, men her har holdt disse 2 pCt. tilbage, som han senere sagde til Rejseomkostninger, og det siges i Dommen, at han, ved at handle paa denne Maade, forsættelig har gjort urigtig Regnskabsansørfel. Trods disse forskellige Omstændigheder har den høitærede Minister med Hensyn til Beregningen af hans Pension, „troet at kunne tage til Udgangspunkt Størrelsen af den Pension, som vilde være tilfagt den Paagjældende efter Pensionsloven, dersom han var bleven entlediget fra sin Embedsstilling af en ham utilregnelig Aarsag“; men jeg kan umuligt være med at give mit Minde til en Lov, der anseer denne Mand som afflediget paa en saadan Maade, at det med nogen Ret skal kunne siges, at det er af en ham utilregnelig Aarsag. For at undgaae al Misforstaaelse skal jeg tilføie, at jeg ikke paa nogen Maade bebrejder den høitærede Justitsminister, at han har fremlagt denne Lov; thi derved, at der i Motiverne meddeles de fuldstændigste Oplysninger om denne Mands Afærb, er der gjort Alt, hvad der kan forlanges fra Ministeriets Side. Det er Rigsdagen selv, der ved tidligere at